

13:2

Fråga om förbindelsepunkts läge i visst fall.

Makarna I. äger sedan år 1978 tillsammans en jordbruksfastighet. Fastigheten är taxerad i två delar; två hektar motsvarande bostadshus och intilliggande tomtyta samt tre hektar motsvarande övrig mark. Sedan kommunen beslutat att utvidga sitt verksamhetsområde till att omfatta bl.a. makarnas fastighet har kommunen upprättat en förbindelsepunkt 0,5 m utanför fastighetens gräns och påfört makarna I. en anläggningsavgift för anslutning till spillvattennätet på 30 975 kronor. Behov att ansluta renvattennätet föreligger inte.

Makarna I. yrkade att Va-nämnden måtte fastställa att kommunen skall svara för en del av kostnaderna för att dra ledningar från förbindelsepunkten fram till huset under påståendet att förbindelsepunkten inte placerats i fastighetens omedelbara närhet. Själva avgiftsbeloppet vitsordas i och för sig.

Kommunen bestred makarna I:s yrkande.

Makarna I. har som grund för talan anfört: Förbindelsepunkten är felplacerad eftersom den inte ligger i fastighetens omedelbara närhet. De två hektar som skall räknas som tomtyta skall inte läggas ut så som skett mellan vägen och bostadshuset utan skall i stället läggas ut åt andra hållet, dvs. på andra sidan huset. Det är denna yta som används som tomt medan den yta som av kommunen markerats som tomt i verkligheten utgör betesmark för får. Om tomten lades ut så som makarna I. förespråkar skulle kommunen vara skyldig att placera förbindelsepunkten närmare huset i enlighet med reglerna om att förbindelsepunkt skall placeras i fastighetens omedelbara närhet. Kostnaderna för att dra ledningar till huset från av kommunen upprättad förbindelsepunkt kan beräknas till 30 000 kronor medan kostnaden för ledningsdragning från den anslutningspunkt makarna I. föreslagit skulle bli ca 15 000 kronor. Denna fördyring skall kommunen svara för vid ledningsdragning från anvisad förbindelsepunkt och detta kan ske genom att anläggningsavgiften minskas med motsvarande belopp.

Kommunen anförde som grund för sitt bestridande: Beträffande förbindelsepunktens placering har kommunen företagit syn på fastigheten och därigenom kommit fram till att den del av fastigheten som taxeras som bostadsdel med

tomtyta skall läggas ut på det sätt som skett, dvs. från vägen och upp mot bostadshuset. Förbindelsepunkten har placerats i vägen 0,5 meter från den då uppkomna tomtgränsen och har därmed placerats i enlighet med va-lagens principer. Avståndet till bostadshuset från den upprättade förbindelsepunkten är ca 50 meter. Kostnaderna för att dra ledningar denna sträcka kan inte vara så höga som makarna I. påstått. Den minskning av kostnaderna som skulle uppstå om ledningar bara skulle behöva dras från den av makarna I. föreslagna förbindelsepunkten vitsordas endast med 10 000 kronor.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 13 § va-lagen åligger det huvudman för allmän va-anläggning att för varje fastighet bestämma punkt där inkoppling av fastighetens ledningar till anläggningen skall ske (förbindelsepunkt). Sådan punkt skall, om inte särskilda skäl föranleder annat, placeras i fastighetens omedelbara närhet.

Makarna I:s yrkande att kommunen skall svara för en del av kostnaderna för ledningsdragningen mellan upprättad förbindelsepunkt och huset får anses innefatta påstående om att kommunen brustit i sin skyldighet att förlägga förbindelsepunkten i fastighetens omedelbara närhet.

Kravet på att förbindelsepunkten skall vara belägen i fastighetens omedelbara närhet innebär att den normalt skall ligga i eller intill fastighetsgränsen. Med fastighet avses därvid den rättsligt bestående fastigheten. Makarna I:s fastighet är en jordbruksfastighet som ostridigt taxerats i två delar, den ena om 2 hektar avseende bostadshus och tomt del och den andra om 3 hektar avseende övrig mark. Kommunen har i enlighet med p. 5 i allmänna bestämmelser för brukande av kommunens allmänna vatten- och avloppsanläggning (ABVA) anvisat en förbindelsepunkt 0,5 m utanför registerfastighetens gräns. Därvid har kommunen räknat med att de två hektar av fastigheten som taxerats som tomt del har ett läge runt bostadshuset och sträcker sig ned till en befintlig grusväg vid fastighetsgränsen där också förbindelsepunkten förlagts. Även om delvis andra ytor av fastigheten för närvarande används som tomt måste närhetskravet i 13 § va-lagen ändå anses uppfyllt med det läge den anvisade förbindelsepunkten sålunda fått, 0,5 meter från registerfastighetens gräns. Kommunen kan därför inte genom att upprätta förbindelsepunkten i angivet läge anses ha brustit i sin skyldighet att förlägga punkten i fastighetens omedelbara närhet. Då

förbindelsepunkten således placerats i enlighet med ABVA och va-lagens bestämmelser kan makarna I:s talan inte heller i denna del bifallas.

Makarna I:s talan skall således lämnas utan bifall.

Va-nämnden lämnade sökandenas talan utan bifall.

Beslut: 1992-05-22, BVa 44

Mål nr: Va 56/91